

Морето в мен

/есе/

Морето – тази безкрайна, синя, всеобхватна и магична шир, това природно чудо и свършено творение!

Често заставам на брега на морето и с удоволствие съзерцавам водната шир. Понякога е тихо, равно, спокойно, прозрачно чисто и сияйно, и си казвам: ето морето е щастливо... И аз, когато съм щастлива съм ведра, спокойна, уравновесена, впечатляваща с приятна външност, излъчвам щастие, мир, спокойствие. Случва се обаче морето да ме посрещне с огромно неспокойство, бушуват страшни вълни, издава плащещ шум, сякаш морето се опитва не просто да ми подсказе, а да ми изкрещи безпокойството си, да ме предпази, да ме държи на дистанция от опасностите. Тогава „чувам” сякаш зова на морето: „Сега не съм добра компания, остави ме насаме с мислите ми, нека направя равностметка от случилото се... Като се успокоя, върни се при мен, ще ти разкажа, ще ти споделя...”

И лутайки се в смяната на едно или друго „настроение”, идва въпросът: а къде всъщност морето намира своето „равновесие”? В смисъла на своето съществуване разбира се. То дава живот на милиони видове живи същества, то е изключително значима част за кръговрата на природата. Така морето се „чувства” значимо, полезно, необходимо. Всичко това му дава сили да осмисли и намери себе си.

Ето затова чувствам морето толкова близо до себе си. Защото и аз като него имам своите крайности в настроението и състоянието си. Ту съм щастлива и сияеща, ту съм гневна и разочарована от несправедливости и елементарни човешки обиди. Но важното е, че винаги търся своето „равновесие”, своят смисъл да бъде полезна и значима за себе си, за хората които обичам, за хората, на които мога да помогна с добра дума, с разбиране, с подаване на ръка, даване на опора и преди всичко с добро сърце. Всичко това ме кара да се чувствам значима, полезна, щастлива, раздаваща обич, топлина и светлина за всички около мен.

Може би заради това си приличаме толкова много с морето, затова ми е толкова лесно да разбера „чувствата”, „мислите” и „вълненията” му, затова ми е толкова приятно и разтоварващо да застана пред величествената морска шир и да рея на свобода мислите си. Ето заради това чувствам морето част от себе си, защото то е моята същност, моето подобие, моят извор на релакс и равновесие, на сила и стимул да продължавам напред, да постигам целите си, да осъществявам мечтите си.